

Loenen, maandag 26 maart 2007

Leden van de Tweede Kamer der Staten Generaal,

Dinsdag 27 maart 2007 ligt voor U ter behandeling een wetsvoorstel voor aanpassing van de Leerplichtwet. Dit wetsvoorstel is gebrekkig en negeert behalve essentiële delen uit het advies van de Raad van State ook elementaire rechtsbeginselen.

Uw kamer wordt onjuist of minstens onvolledig geïnformeerd.

De Raad van State was duidelijk in haar kritiek: De voorgenomen wetswijziging tast de onderwijsvrijheid ten principale aan! : *“Het in de aanmerkingscriteria stellen van eisen als bedoeld in art. 8 WPO beperkt die vrijheid (van onderwijs) en is daarmee in strijd. De inrichting van het onderwijs heeft immers betrekking op de inhoud van dat onderwijs en niet op andere gewenste (maatschappelijke) voorwaarden die in het kader van bekostiging zijn gesteld”*. De Raad maakte verder opmerkingen over de noodzaak van het voorstel, de grondwettelijke implicaties en het overgangsrecht. Daarover is in alle opzichten negatief geadviseerd. De Raad ontkracht zelfs de complete motivering van het wetsvoorstel waar hij stelt: *“Daarmee wordt erkend dat de wettelijke grondslag waarop ook aan particuliere scholen kwaliteitseisen kunnen worden gesteld, thans reeds aanwezig is.”*

Een laatste citaat van de Raad: *“Daarbij komt dan nog de vraag die eerder aan de orde is gesteld of de beoogde aanmerkingscriteria zonder meer voor iedere particuliere school het relevante toetsingskader kunnen of mogen zijn.* “ De Raad adviseert ernstig dit te heroverwegen. Dat is niet gebeurd. De bekostigingsvoorwaarden die voorheen uitdrukkelijk NIET voor onbekostigde scholen golden, zijn door de WOT 2002 eerst tot toetskader verheven dat niet dwingend was, om thans tot aanmerkingscriteria en dus dwingend recht te worden in de nieuwe Lpw. Dat is niet wat de Raad van State wil, noch is dat verenigbaar met artikel 23 van de Grondwet.

Dit voorstel Lpw heet ook “in overleg” met het onderwijsveld tot stand te zijn gekomen. Dat is slechts zéér eenzijdig waar. “Het onderwijsveld” voelt zich geringeloord en machteloos.

De kern van de zaak is dit: Niet alle leerlingen passen in de bekende methodes en vaste programma's. De enorme aantallen spijbelaars, de grote aantallen schoolverlaters en de agressie in het onderwijs laten dit duidelijk zien. Er móet ruimte blijven voor scholen om te pionieren. Er móet ruimte blijven om kinderen te laten leren op basis van eigen talenten, in een eigen tempo, op een eigen wijze.

Onderstaand een opsomming van de meest fundamentele gebreken in het wetsvoorstel:

- Er is geen mogelijkheid opgenomen een contra-expertise te kunnen laten uitvoeren op een inspectierapport.
- Er is geen instantie bevoegd tot het afgeven van gelijkwaardigheidsverklaringen (gelijkwaardigheidsverklaringen zijn in de bouw bijvoorbeeld zeer bekend)

- Het bevoegd gezag van de school is verantwoordelijk voor de kwaliteit van onderwijs, maar heeft geen rechtsingang in evt. procedures en kan niet in beroep tegen een oordeel van de inspectie.
- Rechtsongelijk is dat particuliere scholen waarvoor een negatief Inspectieoordeel is gegeven direct mogen worden gesloten, zonder verder tijd te krijgen tot verbetering. Deze voorwaarde geldt niet voor bekostigde scholen
- Door middel van het binden van de huidige kerndoelen aan het particulier onderwijs wordt een verplichte, nauwkeurig in criteria bepaalde, maar ongewenste “knip” gelegd tussen basis- en voortgezet onderwijs. Meerdere particuliere scholen staan een ononderbroken ontwikkeling voor; net als de wetgever!
- Individuele profielkeuzes zijn in deze wet niet mogelijk. De niet-bekostigde scholen en leerlingen worden gedwongen de profielkeuzes en de inrichting van de mammoetwet te volgen, terwijl het merendeel gegronde redenen heeft om die profielkeuze als een van de grote problemen in het reguliere onderwijs te zien en die dus juist niet te willen maken.

CONCLUSIE:

Artikel 1a1 van het nieuwe wetsvoorstel beoogt verheffing van bekostigingsvoorwaarden tot aanmerkcingscriteria in weerwil van het advies van de Raad van State. Dit, in combinatie met de geschetste overige gebreken, maakt dat de wetgeving als geheel de meest fundamentele voorwaarden van recht en onderwijsvrijheid mist.

Met dit wetsvoorstel worden zowel de innovatieve kracht van het particulier initiatief als de diversiteit ingeperkt. Dit zal de ontwikkeling van de kenniseconomie in Nederland op den duur nadelig beïnvloeden.

Behalve dat het particuliere onderwijs voor veel “normale” kinderen een verademing is, vangt het ook kinderen op die dankzij de diepgaande aandacht van veelal vrijwillige(!) begeleiders (alsnog) op hun pootjes terecht komen. Dat mag niet verloren gaan.

Leden van de tweede kamer, zet U in voor de blijvende vrijheid van onderwijs!

Met de meeste hoogachting,

Ir.A.Michaël de Vos
Voorzitter Aventurijn.